

Vinohradský zpravodaj

č. 22/20

30.5.2020

Sbor Církve adventistů sedmého dne Praha-Vinohrady
Londýnská 30, 120 00 Praha 2
www.sborvinohrady.cz

Program sobotní bohoslužby

9:30 – 10:20 Sobotní škola uvádí Josef Fuksa

program: zoom.us

id schůzky: 446-197-8374

přímý odkaz: <https://us02web.zoom.us/j/4461978374>

10:20 – 10:45 Přestávka

10:45 – 12:00 Bohoslužba s kázáním uvádí Vladimír Klouda

Varhanní preludium: Pavla Kloudová

Společná píseň č.: 279

Sborová oznámení

Příběh pro děti: Václav Vondrášek

Introit: Ž 128,1

Společná píseň č.: 14

Přímělná modlitba: Vladimír Klouda

1. čtení z Bible: Anna Balcarová – Sk 17,16–21.32–33; 18,1.

Společná píseň č.: 251

2. čtení z Bible: Sára Šedivá – 1 Kor 2,1-5

Modlitba před kázáním: Vladimír Klouda

Kázání: Václav Vondrášek – "Kázat Krista ukřižovaného po 30 letech"

Společná píseň č.: 19

Modlitba: Václav Vondrášek

Sbírka pro potřeby sboru: č.ú.: 1871369/0800, v.s. 99999

Poslání: 1 Kor 16,13-14

Společná píseň č.: 280

Varhanní postludium

Sobotní škola

Online Bohoslužba

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY

Oznámení sboru Vinohrady

- **Vítejte v kostele Církve adventistů v Londýnské ulici. Kázáním dnes poslouží kazatel ze smíchovského sboru bratr Václav Vondrášek, kterého zde na pravém břehu Vltavy velmi srdečně vítáme.**
- **Příští týden bude bohoslužba již veřejná a my se na vás všechny velmi těšíme. Kázat bude Jiří Beneš.**
- **Naši kazatelé, Michal a Martin, dnes slouží kázáním na Smíchově, respektive ve Strašnicích. I jim přejeme Boží požehnání.**
- **Příští sobotu budou pro naše společné setkání zde na Londýnské platit pravidla vyhlášená vládou ČR. Budeme muset mít během celé bohoslužby roušky, udržovat mezi sebou rozestupy při sezení v sále a vyhnout se podání rukou. Všem bude k dispozici desinfekce u vchodu do sálu. Prosíme vás o dodržení těchto pravidel.**
- **Příští neděli, 7.6. v 9:00, bude z Basementu přenášena Českým rozhlasem stanicí Vltava bohoslužba. Určitě si nás naladíte a myslete na modlitbách.**
- **Taktéž 7.6. večer ve 21:00 bude Maranatha Gospel přenášet na internet neveřejné vystoupení odsud z Londýnské. Více informací naleznete na Facebooku MGC.**
- **26.5. v 23.29 se Leoně a Gabrielovi Ramosovým narodil chlapec Gael. Má 3470g, 51cm. Moc gratulujeme a prosíme o Boží požehnání!**
- **Prosme za moudrost při hledání cest oslovení evangeliem všech generací. Přimlouvajme se za všechny nemocné. Prosme za přímý přenos bohoslužby z Basementu. Prosme Hospodina za vzájemnou lásku a schopnost si navzájem odpouštět. Modleme se v duchu Kol 3,13.**

Ti, kteří by rádi přispěli do **Fondu naléhavé pomoci**, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Na provoz sboru můžete přispět také bezhotovostně a to na stejný účet pod v.s. 99999.

Za všechny příspěvky moc děkujeme!

NARODILO SE MIMINKO

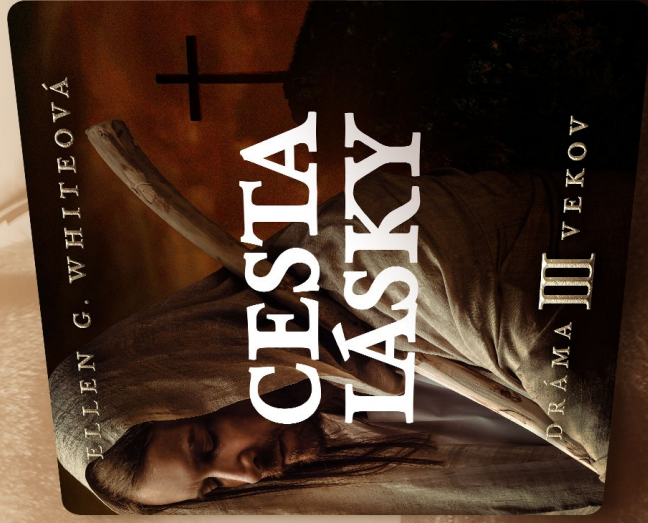
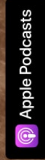
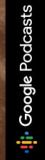
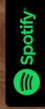
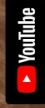
26.5. ve 23:29 se Leoně a Gabrielovi Ramosovým narodil chlapeček Gael. Má 3470g, 51cm. Moc gratulujeme a prosíme o Boží požehnání!

Uvádíme výjimečnou audioknihu

Poslouchejte online na různých platformách
nebo stáhněte → linky v popisu vysílání

ZÁPAS O VLASTNÍ IDENTITU

Kázání ze soboty 23.5.2020 – br. Martin Pavlík

Lk 4, 1–13

Sestry a bratři v Kristu,

na velké závěry o tom, co nám poslední dny a týdny vzaly, a co všechno vlastně změnily, je možná ještě příliš brzy. Některých lidí se to dotklo více, jiných méně, ale určitě platí, že pro každého bylo období koronavirové krize dosud časem nějakého zastavení. Téměř všechno, co jsme znali a na co jsme byli zvyklí, se najednou buď zpomalilo, zbrzdilo anebo přímo zastavilo. A tak se stalo, že jsme si najednou začali opět všimnat věcí, které jsme běžně přehlíželi, najednou jsme měli čas na věci, které jsme předtím nestíhali, a kromě perfektně uklizených bytů, garáží a skříní, jsme si třeba našli čas i na revizi vlastních myšlenek – zastavit se, udělat si v sobě ticho, prostor k přemýšlení a být po delší době víc sami se sebou. A tohle zastavení, byť nechtěné, má většinou i jeden vedlejší účinek. Často je to totiž chvíle, kdy se před námi otevírají i otázky, na které v běžném životě obvykle nemáme čas. Jednou z těchto velkých otázek, která se v podobných situacích rozeznívá a rozezněla se na okamžik i u mě, je ta nejzákladnější: „kdo jsem“, „kým vlastně jsem“, nebo „kým bych mohl být“ anebo dokonce „kým bych být měl“. „Dotírají“ někdy podobné otázky i na vás? Otázka po vlastní identitě, jak tomu říkáme, ta je na první pohled příliš abstraktní, a přesto se nevyhýbá nikomu a v žádném věku...

Mojžíšovi bylo 80 let, kdy zazněla z jeho úst při jeho úplně prvním setkání s Hospodínem, a jeho odpověď určila příběh proměny celého židovského národa na jeho dlouhé cestě vsťric svobodě. Díky Mojžíšovi víme, že proměna identity jednoho člověka může změnit budoucnost celé komunity. Tuto otázku slyšel v životě mnohokrát i Jan Křtitel. Zdráhal se na ni odpovědět kladně, a tak raději tvrdil, kdo není. Díky Janovi víme, že k zápasu o vlastní identitu je důležité vědět i to, kdo nejsem. Ve výčtu různých SZ i NZ postav bychom mohli pokračovat, celá Bible je totiž o příbězích lidí, kteří našli odpověď na otázku, kdo jsou, a většinou o tuto odpověď s Bohem i sami se sebou zápasili. A dnes tuto věčnou otázku otevřeme ještě jednou a nahlédneme přímo do Ježíšova příběhu. Musel si ji přeci klást také, a právě jeho zápasem o vlastní identitu se chceme nechat inspirovat.

Určitě jste zaznamenali, že otázka identity je zvlášť v posledních měsících (a možná i letech) ve společnosti velmi diskutovaným tématem. Už nějakou dobu se mluví o identitě Evropy, Západu, Východu, různých národů, menšin, ale i církví, mluví se o identitě křesťanské a v naší církvi i o identitě adventistické. Zrovna předevčírem naše církve oslavila 157 let od svého vzniku a vybavila se mi kniha profesora církevních dějin George Knighta s názvem „Hledání identity“, ve které ukazuje, jak jsou i celé dějiny adventistické teologie poznamenány právě tímto jediným – soustavným hledáním identity. Zdá se, že odpovědět na otázku po vlastní identitě dnes není nějak výrazně jednodušší než dříve, a to i přesto, že podle většiny údajů lidstvo bohatne, lidé žijí stále déle, jsou čím dál zdravější,

stále svobodnější, čím dál méně válčí a mohli bychom pokračovat. Pokud jde o Česko, země prý nikdy nebyla tak bohatá a životní úroveň jejích obyvatel tak vysoká, je demokratická, svobodná, v podstatě bez svazujících hranic a bezpečně uhnížděná v mocných mezinárodních společenstvích. Ale otázka po vlastní identitě nezní jen „kdo jsme“, ale také „kdo jsem“ – já sám. A řekněme si otevřeně, že čísla o všeobecné prosperitě v této souvislosti nikoho příliš nezajímají. Podle čeho tedy odpovídáme na otázku, kdo jsem? Podle čeho na ni máme odpovídat my křesťané? A jak na ni odpověděl sám Ježíš?

Mám za to, že nejsilnější zápas o Ježíšovu identitu, tedy kým vůbec je, kým bude a kým by měl být, se odehrál na poušti. Tam se vydal po svém křtu a podle Lukášova a Matoušova podání byl vystaven třem silným pokušením, která jsme dnes slyšeli v textu před kázáním. Dvě z nich měly za cíl úplně zkorumpovat jeho poslání, udělat z něj mesiáše veřejného úspěchu a laciných efektů; třetí pokušení ho chtělo pohltnout touhou po moci.

Poušť je v biblickém chápání místem prokletí, místem obývaným démony, obyvatelným jen pro divoká zvířata k lidem nepřátelská. Tady nalezneme odpověď, proč Jan Křtitel, Ježíš a později mniši odcházeli právě do pouště. Nebylo to proto, aby tam měli klid nebo utekli světu, ale aby mohli čelit zlu tam, kde je boj nejobtížnější. Na území zlých démonů. Poušť je místem ticha, mlčení a samoty, a také místem zkoušek a těžkých zápasů. A oněch 40 dnů – jde o symbolické číslo, v Bibli je to čas potřebný k obrácení, ke změně života, k pochopení toho, kam člověka chce Bůh vést (vzpomeňme na 40 dnů, kdy byl Mojžíš na hoře Sinaji, nebo na 40 dnů potopy, kdy se Noe plavil se svou archou, či na čtyřicetidenní půst v Ninive vyhlášen po příchodu proroka Jonáše...). V našem dnešním příběhu se 40 dnů postí Ježíš a je pokoušen.

Proč tomu od začátku říkám zápas o vlastní identitu? Protože v evangeliích textu o poušti předchází událost Ježíšova křtu, při kterém z nebes zaznělo, kým Ježíš je. V uších Ježíšovi ještě musela znít Otcova slova: „Toto je můj milovaný Syn“. A všimněte si, že ďábel opakovaně začíná všechna svá pokušení právě slovy, která to zpochybňují: „Jsi-li Syn Boží...“ – čímž chtěl naznačit, že jím není. Vypadá to jako záměrný pokus zasít do Ježíšovy mysli zrno pochybnosti. A ďábel na poušti nebojuje jen proti Ježíšově identitě, ale také proti jeho službě a poslání – proti tomu, kvůli čemu přišel na svět. Hlas z nebe totiž označil Ježíše i jako Božího služebníka, který bude trpět a zemře za hříchy lidí. A ďábel, ne poprvé v Bibli, nabízí jinou, jednodušší možnost. A tak Ježíš stojí před volbou – proč si nezískat svět tak, že jej nasytím a utiším jeho hlad, nebo působivými projevy moci, velkolepými zázraky, vybudováním mocné říše, nebo tak, že s ďáblem uzavře dohodu? Jak víme, Ježíš to všechno dokázal odmítnout – být kouzelníkem, supermanem, sluhou dvou pánů. Odmítl naslouchat satanovu hlasu, neměl potřebu s ním diskutovat ani vyjednávat. Od této chvíle ví, kdo je. V Ježíšově životě přicházely později další složité situace a zkoušky, ve kterých vidíme, jak důležité bylo, že znal odpověď na otázku, kdo je. Uvažuji nad tím, jak důležité pro Ježíše muselo být, že od svého nebeského Otce slyšel, kdo pro něj je, a že se k němu jako k nemanželskému dítěti přiznal jako vlastní otec. Ale stejně významná pro něj musela být zkušenost pouště, která tomu následovala, která to celé zdánlivě zbožila, ale dala Ježíšovi příležitost rozhodnout se, co jeho synovství znamená. Od této chvíle ví, kdo je. Ví, že synovství není o zvláštní Boží protekci, ale souvisí s posláním.

Když přeskočíme hodně z Ježíšova života a půjdeme k jeho závěru, blížícímu se utrpení a ukřižování, pokaždé mě v poslední etapě Ježíšova pozemského života fascinuje ještě jedna chvíle, a možná klíčová pro celé naše dnešní přemýšlení. Jde o text, který se čte pravidelně při Večeři Páně (všichni ho známe z paměti, ale nevím, zda nám vždy dochází, co se zde ve skutečnosti píše):

„Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil, Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.“ (Jan 13)

Ježíš ví, kdo je – ví, co všechno mu patří, odkud vyšel, kam odchází, ví, kým je, ale volí službu a ponížení. Během večeře Ježíš umyl svým učedníkům nohy a řekl jim, aby se řídili jeho příkladem. A my adventisté ho napodobujeme doslova, protože obřad umývání nohou je součástí každé VP. Ale uvědomujeme si, o jaký zápas jde v pozadí? V pozadí je opět zápas o vlastní identitu. Jako kdysi na poušti. Slyšíte to v tom? Ježíš ví, kdo je – ví, co všechno mu patří, Bůh mu dal všechno do rukou, ví, odkud vyšel, kam odchází – ví, kým je, ale opět odolává pokušení povýšit se. Možná právě proto je tento text součástí každého obřadu VP, protože ho v životě potřebujeme slyšet pravidelně. Ježíš volí službu, ke svým učedníkům si kleká a dává jim i nám příklad hluboké a pokorné služby. A my jako církev i jako jednotlivci vyznáváme, že v jeho stopách často neumíme jít a v rozhodných chvílích pokušení říct „odejdi, satane“.

Otázky, které jsme dnes otevřeli, nebyly jen řečnické a nevěřím, že je lze jednoduše zodpovědět jakoukoli poučkou. Minimálně proto, že ani v Ježíšově příběhu o tom takto jednoduše nikde nečteme. I Ježíš si svou identitu musel vybojovat, i on o ni zápasil. I na něj v životě nejednou silně doléhala otázka „kdo jsem“. V závažných chvílích se ale rozhodl podle toho, 1) kým je pro něj jeho nebeský Otec a 2) jakou roli zaujme vůči ostatním lidem. A pokaždé zvolil roli služebníka.

Sestry a bratři, jestli se ve vás někdy podobně jako ve mně rozezná otázka, kdo jste a kým byste měli být, neutíkejte před ní, neukvapte se v odpovědi a nebojte se této otázky předřadit 2 další – kým je pro mě Bůh a jestli ve vztahu k druhým lidem volím službu nebo tu jednodušší cestu. Může se zdát, že tyto dvě další otázky od té původní odvedou naši pozornost někam jinam. Ale kdyby Ježíš v otázce „kdo jsem“ skutečně řešil jen sebe, a kdys dávno upřednostnil sebe, dnes bychom o něm nejspíš nemluvili a možná ani nevěděli. Spolehněme se na Boha, že nás i naše děti v hledání a zápase o vlastní identitu povede stejně jako kdysi Ježíše.

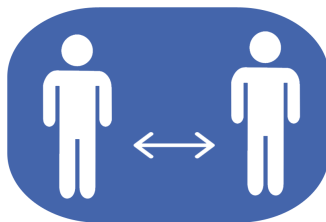
Amen

DO KOSTELA SE ŠESTI „R“

ROUŠKY

Měj zakrytá ústa a nos.

ROZESTUPY

Udržuj odstup 2 metry
a zasedni do určené lavice.

RUCE

U vchodu si dezinfikuj ruce,
nepodávej ruce, Eucharistii přijmi na ruku.

RODINA

Usedni pohromadě
se svou rodinou.

ROZUM

Zvaž svůj zdravotní stav
před návštěvou kostela.

RADOST

Přijď s radostí a rozšiřuj ji i venku,
ta smí být nakažlivá!

BIBLICKÝ TÝDEN ČESKÉHO SDRUŽENÍ

2020

Druhá strana mince:

Církev a peníze

Ján Barna

TERMÍN: 9. - 16. srpna 2020

MÍSTO: KC IMMANUEL u Ždírcce nad Doubravou

EL. PŘIHLAŠOVÁNÍ: www.biblickytyden.cz

INFORMACE K BT2020

Vážení a milí,

jak jsme slíbili, posíláme aktuální informace k letošnímu Biblickému Týdnu.

Biblický týden proběhne v termínu od 9. do 16. srpna ve středisku Immanuel, s hostem Jánem Barnou (u kterého doufáme v nekomplikovanou účast vzhledem k faktu, že žije ve Velké Británii).

Bude ovšem nutno dodržovat podmínky, které vycházejí ze současné situace a momentálních vládních opatření, které se v průběhu měsíců mohou ještě měnit, a to oběma směry. Z toho plyne, že podmínky konání BT se mohou jednak uvolnit, takže se více přiblížíme běžnému průběhu, na který jsme zvyklí, ale také se mohou opět zpřísnit, což by navzdory všem snahám vedlo ke zrušení akce.

Podmínky konání BT zahrnují dodržování rozestupů (to se týče především stanu a jídelny), povinnosti mít roušku všude tam, kde je blízký kontakt, desinfekce atp. dle stále platných pravidel. Abychom zejména rozestupy mohli dodržet, je nutno pro tuto chvíli omezit počet účastníků, a to na 160 osob včetně dětí. (Pokud by došlo k rozvolnění opatření, může být počet účastníků navýšen.) Zároveň jsme stanovili minimální počet účastníků, a to na 100 osob.

V pátek 12. června v 16 hodin tedy spustíme elektronické přihlašování na www.biblickytyden.cz, záložka registrace. Registrace bude ukončena buď bezprostředně po naplnění kapacity, tzn. 160 osob, nebo ve čtvrtek 25. června. S přihlašováním tedy nečekejte, potřebujeme mít přehled o počtu účastníků, abychom v krátké době mohli zorganizovat vše potřebné. Po ukončení registrace přijde všem účastníkům jako obvykle mail s údaji k platbě. Došlo-li by ke zrušení akce, všechny platby Vám budou samozřejmě vráceny.

Těšíme se na Vás a prosíme Boha o jeho požehnání a doprovod v této době.

Tým Českého sdružení

NAROZENINY OSLAVÍ

- 4.6. Haluška Lubomír
- 5.6. Jonczy Radomír
- 5.6. Sikorová Renata

Blahopřejeme!

DNEŠNÍ POSLÁNÍ – 1 KOR 16,13-14

Bud'te bděli, stůjte pevně ve víře, bud'te stateční a silní!

Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce.

Český ekumenický překlad

Watch ye, stand fast in the faith, quit you like men, be strong.

Let all your things be done with charity.

King James Version

SBOROVÉ KONTAKTY

Kazatel	Michal Balcar	734 791 459	michal.balcar@casd.cz
První starší	Vladimír Klouda	724 607 200	vladimir.klouda@passerinvest.cz
Starší pro KD2	Pavla Kloudová	606 602 179	kloudova77@gmail.com
Starší pro KD1	Kamil Staněk	725 039 148	kamilstanek@centrum.cz
Starší pro mládež	Antonín Šedivý	723 418 223	antonin.sedivy@gmail.com
Tajemník	Richard Vlach	602 285 135	vlach@farenet.cz
Správce	Tomáš Chytrý	774 075 470	tomaschytry@seznam.cz

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do čtvrtka na adresu vinohradsky.zpravodaj@email.cz.

Na stejné e-mailové adrese se můžete také přihlásit k odběru zpravodaje elektronickou poštou.

